

23-11-2012

De Israëlische verkiezingsoorlog

Woensdagavond om 21.00 is een staakt-het-vuren ingegaan tussen Israël en de Hamas. Na bijna 200 doden, bijna 1000 gewonden en meer dan 600 verwoeste huizen. De vraag blijft of het geweld van de afgelopen dagen nodig was om tot een staakt-het-vuren te komen, vooral omdat een permanent [staakt-het-vuren al in de maak was](#). Onderhandelaar namens Hamas was Ahmed Jaabari, militaire leider van Hamas. Vorige week woensdag, 14 november, ontving hij een conceptversie van dit permanent staakt-het-vuren. Enige uren later werd hij door Israël geliquideerd waarna grootscheepse beschietingen over en weer begonnen. Volgens het Israëlische leger was hij medeverantwoordelijk voor tal van terreuraanslagen tegen Israëlische burgers. De andere, essentiële rol van Jaabari werd vanzelfsprekend niet vermeld door het leger. Aluf Benn, hoofdredacteur van het Israëlische dagblad Haaretz, schreef: 'Ahmed Jaabari was een onderaannemer, hij was verantwoordelijk voor de veiligheid van Israël in Gaza.' Er werden daarom vóór 8 november vanuit Gaza beduidend minder projectielen afgevuurd. De situatie liep pas uit de hand nadat Israël op 8 november tijdens een grondoperatie een 15-jarige Palestijnse jongen doodde. Het zorgde voor escalatie in een al gespannen situatie die men juist bezig was op te lossen. Sinds 14 november zijn er meer dan 1500 projectielen op Israël afgevuurd, waaronder ook een aantal op Tel Aviv (voor het eerst sinds 1991) en Jeruzalem (voor het eerste sinds 1970). Ook vond voor het eerste sinds 2005 weer een bomaanslag op een stadsbus plaats (in Tel Aviv). Als Israël het recht heeft zichzelf te verdedigen dan heeft de Israëlische regering het Israëlische volk misleid en zijn recht op veiligheid geschonden.

In het licht van het voorafgaande dienen er twee vragen gesteld te worden over deze nieuwe oorlog. Ten eerste: Wanneer de leiders van Israël en de rest van de wereld zeggen dat Israël het recht heeft zichzelf te verdedigen, wie bedoelen ze dan met 'zichzelf'? Bedoelen ze het Israëlische volk, of de Israëlische regering? Want vanaf het moment dat Israël 'zichzelf' begon te verdedigen is het leven van de Israëlische burgers een stuk minder veilig geworden. Ten tweede: Waarom nu? Wat was zo urgent, dat de Israëlische regering niet kon wachten op het resultaat van het aankomende staakt-het-vuren? Menig Israëlische annalist meent dat het antwoord hierop te vinden is in de Israëlische verkiezingen die voor januari 2013 gepland zijn. Vanaf het moment dat de verkiezingen werden aangekondigd was het duidelijk dat de sociaaleconomische situatie in Israël daarin een sleutelrol zou spelen. Dit vormt een bedreiging voor de huidige rechtse regering van Israël, die de voorkeur geeft aan neoliberale ideeën. Het is niet de eerste keer dat een Israëlische regering voor verkiezingen het besluit neemt 'de vijand' aan te vallen, om kiezers te paaien. Hetzelfde gebeurde met 'Operatie Gegoten Lood', van eind 2008-begin 2009. Opvallend is vooral de winst voor de toenmalige en huidige minister van defensie Ehud Barak. Eind 2008 stond hij op verlies maar won uiteindelijk zetels. Op dit moment kan hij weer rekenen op twee zetels terwijl hij voor 'Operatie Wolkenkolom' politiek dood was verklaard.

Ondanks dit alles stonden bijna alle wereldleiders, onder wie ook de nieuwe Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, Frans Timmermans, achter de Israëlische regering. Zij verklaarden dat Hamas schuldig is aan de huidige situatie en dat Israël zichzelf slechts verdedigt. Minister Timmermans sloot zijn verklaring over de vijandelijkheden in het parlement af met de woorden: 'Laat dat duidelijk zijn. Dat nu "onvoorstelbaar leed" over de bevolking wordt uitgestort, is ook in eerste instantie de schuld van Hamas.' Hiermee schoof de minister Hamas nog verder opzij als potentiële partner in het vinden van een oplossing. En dat terwijl Timmermans in het verleden, als parlementariër, veelvuldig te kennen heeft gegeven Hamas als partner in het oplossen van het conflict tussen Israël en Palestina te zien. Zelfs in het verkiezingsdebat op 7 september j.l., dat mede door gate48

was georganiseerd, zei Timmermans: 'Ikzelf persoonlijk heb geen enkel probleem om met de Hamas te praten.'

De werkelijkheid is een staakt-het-vuren als gevolg van indirecte onderhandelingen tussen Israël en Hamas, waarmee het duidelijk is dat Israël en Hamas elkaar erkennen als onderhandelingspartner. Wordt het daarom ook niet tijd dat de nieuwe minister van Buitenlandse Zaken van Nederland een nieuw buitenland beleid gaat voeren dat oproept tot overleg tussen Israël en Hamas. Op lange termijn zal veiligheid voor Israëli's en Palestijnen alleen bewerkstelligt kunnen worden door middel van onderhandeling en een rechtvaardige vredesovereenkomst tussen al de betrokken partijen.

Galit Saporta, Erella Grassiani, Noa Roei
Bestuursleden gate48-platform voor kritische Israëli's in Nederland
www.gate48.org